

தனிப்பாசுரத் தொகை.

பரிதிமபற்கலைஞன்

கொண்டி.

முதற்பகுதி.

முதற்பகுதி: 1000 பக்க

செனலை

தமிழன் கம்பெனியார்

முதற்பகுதி.

1869.

விலை: அறு - 4.

(All Rights Reserved.)

PRINTED BY THOMPSON AND CO.,
AT THE "MINERVA" PRESS, POPLHAM'S BROADWAY.

FOREWORD.

These Sonnets appeared in the *Jñāna Bodhini*, a Tamil monthly, ably conducted by Mr. M.S. Purnalingam Pillai, B.A., and are published in this book-form by his kind permission and at the request of many of the author's friends. Sonnets in Tamil are a rare phenomenon, and the ideas embodied in these Sonnets, not to say anything of their structure, are partly novel to the pure Tamil public. Composed in the fitful intervals of the author's profession and study, these Sonnets might need touching up when the projected series shall have been completed. This book of Sonnets appears under a pseudonym as the author believes that a name goes for much in a critic's estimate of a literary work and wishes that the literary world should take his production for what it is worth and express its true opinion about it, unprejudiced or untrammelled by a name.

MADRAS, }
6th December 1899. }

முகவுரை.

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெப்பொருள் காண்ப தறிவு.”—திருக்குறள்.

தேருந்தோறும் இன்னலம் பயக்குந் தமிழ்மொழி
யிலே நடைபெற்று விளங்குஞ் செய்யுட்களெல்லாம்
ஒருமுறைபற்றி மூன்று பிரிவினவாம். அவைதாம்,
சங்கமருவிய நூல்களெனப் புலவர்களான் மதிக்கப்
படும் எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு முதலியனவும்,
இடையிற்றோன்றிப் புராணகதைகளை மிகவுந் தழுவி
உயர்வுநவீற்சியாதிய அணிகளையேதமக்கு அங்கமாகப்
பெற்று நடைபெறுவனவும், இக்காலத்துத்தானே
சங்கநூற்கடலிற்றினேத்துப் பிரகிருதித்துவவுரைச்
சியிலே விருப்புற்றுத் தம்மை யூக்குதற்கு ஆங்கில
நூற்றுணையுங் கொண்டு செய்யப்படுவனவுமாம். இம்
மூன்றனுள் இறுதியினின்றனவே இக்காலத்துப் புல
வர் பலரானுஞ் செய்யப்படுகெறியினவாகலின் மிக்
கவுறுதி பயத்தற்பாலவென்று வேண்டப்படுகின்ற
மையின் அப்பகுப்பிற்படுஞ் செய்யுட்களை உலகந்
தழிஇக்கோடல் இயல்பே; மற்று ஆன்ற வொழுக்க
மும் அதுதானே.

இத் தனிப்பாகுத்தொகையும் அன்ன வொழுக்கத்தி
னையே மேற்கொண்டுளது. இதன் பரசுரங்களைத்
துந் தனித்தனிப் பதினாடிக் கீர்மையவாய்ப் பல்வே
றுவகைய பொருளினவாம். இன்ன செய்யுட்கள்
இன்னுஞ் செய்தற்கிடனுண்டெனக் கோடலிற் சிறி
யேன் இதனை முதற்பகுதியென வெளியிடுகின்றேன்

இதுகாலும் புலவர்குழாம் பவின்னுவரும் இடைநிலை நிலைக்கியங்கொடு மறுதலைப்பட்ட இலக்கணங்களை யுடையதென இந்நூல் சற்கிலவிடங்களிற் புலப்படினும் நூற்கருத்தணுமுன்னர் இதனையன்னதென்றிகழற்க. நூலினை முற்றுமுணர்ந்த பின்னரும் இந்நூல் புனையுடைத்து இந்நூல் தச்சுன்று எனவாளாது கூறலிற் பெருமப்பாணின்றும், இவ்விக்காரணங்களான் இஃது அப்பெற்றித்தெனச் சித்தியினைத் தெருட்டாவழி.

இனி இந்நூலினை வெளிப்படுத்துமவழி எழுதுண்மைப்பொயர் பறைத்துப் பரிதிமாற்கலைஞன் எனப் புனைவுப்பெயர் நிறுத்தி வெளிப்படுத்துகின்றேன், நன்னூலொன்று செய்தானது புகழின்மையா னிசழப் பட்டொழிகளும் புன்னூலொன்று செய்தானதுயர்சகியாற் சாலவும் புகழப்பட்டிலங்கலும் நாடொலங்காண்டலினென்க. இவ்வாறு உண்மைமதிப்பு விளங்குக லொன்றையையுன்னி யானென் மெய்ப்பொய் குறியாமையைப் பொருட்படுத்தாது நூலுட்காணப்படுங் துற்றங்கள் யெனக்கெடுத்துக்காட்டலேயன்றி பிகையெனத் தாங்கொள்வனவற்றிற்கு என்மிது பொறைபாராட்டலும் வெண்டுமென்று செந்தமிழுலகிற் செம்மைசான்ற பெரியோரானோக்கிக்கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சங்கநூ லென்னும் பொங்குதே மலரிற்
'கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி !
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ'.

சென்னை
6/12/1899. }

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.

1.	கடவுள்.	God	... 11.
2.	அறிவு.	Wisdom	... 12.
3.	அன்பு.	Good-will	... 12.
4.	துயில்.	Sleep	... 13.
5.	மலர்.	Flowers	... 14.
6.	கடல்.	The Sea	... 14.
7.	முகில்.	Clouds	... 15.
8.	மலை.	Mountains	... 16.
9.	யாறு.	The River	... 16.
10.	பரிதி.	The Sun	... 17.
11.	மதி.	The Moon	... 18.
12.	விண்மீன்.	Stars	... 18.
13.	கல்வி.	Education	... 19.
14.	பொழில்.	The Grove	... 20.
15.	குரு.	The Master	... 20.
16.	உடல்.	Body	... 21.
17.	நிலன்.	The Earth	... 22.
18.	இரவு.	Night	... 22.
19.	காலை.	The Dawn	... 23.
20.	வளி.	Winds	... 24.
21.	இசை.	Music	... 24.
22.	மனைவி.	Wife	... 25.
23.	புள்.	Birds	... 26.
24.	மனிதன்.	Man	... 26.

25.	மாதர்.	Woman	...	27.
26.	வகாவின்மகளிர்.	Courtesans	...	28.
27.	இல்லறம்.	Wedlock	...	28.
28.	அழகு.	Beauty	...	29.
29.	காதல்.	Love	...	30.
30.	வகாவு.	Marriage	...	30.
31.	கற்பு.	Chastity	...	31.
32.	மனன்.	The Mind	...	32.
33.	கணவன்.	Husband	...	32.
34.	வாய்மை.	Truthfulness	...	33.
35.	காமம்.	Lust	...	34.
36.	வெகுளி.	Anger	...	34.
37.	மயக்கம்.	Delusion	...	35.
38.	நூல்.	Books	...	36.
39.	மாணவன்.	Disciple	...	36.
40.	தொழில்.	Labour	...	37.

தனிப்பாசுரத் தொகை.

I. கடவுள்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

எங்கனும் விளங்குறு மிறைவனே ! எண்குணங்
தங்கிய வொருபெருந் தலைவனே ! ஒப்புயர்
வில்லா தோங்கிய வீசனே ! என்றும்
எல்லாந் தானா யிலகிடும் பொருளே !

5. இன்பமொ டெழிலு மன்புட னருளும்
நண்ணிய நாநனே ! புண்ணிய முதலே !
உருவுடை யாயோ ? உருவிலி யேயோ ? [லேன்.
உருவரு விலாயோ ? உடையையோ ? உணர்கி
என்னண மெளியே னின்னை யண்முகோ ?

10. உன்னுமா றறியேன் ; உணருமா றறியேன்.
பன்னுமா றறியேன் ; பாடொ றறியேன்.
வணங்குமா றறியேன் ; வாழ்த்துமா றறியேன்.
இணங்கி யென்னை யு மெடுத்துக்
காத்தல் வேண்டும் பூத்துநின் னருளே.

II. அறிவு.

அறிவே! மக்கடம் மாருயிர்க் குறுதியே!
செறிவேயங் காடெனுந் தீவினை தனைமடுத்
தெரித்ருந் தீயே! பெரிதுமென் மனக்களி
றடக்குமங் குசமே! கடக்கரு வாழ்க்கைக்

5. கடற்செல விற்றிசை காட்டுங் கருவியே!

என்னுள மன்னிய துன்னிரு மித்தொளிர்
நந்தா விளக்கே! சிந்தா மணியே! [ன்
உன்னைத் துணைக்கொடிவ் வுலகினிற் பஃருழி
நன்ன ரியற்றிட நானுணி கின்றேன்.

10. ஆதலி னென்றனக் கேதமனு காது
நலமிஃ தென்று மலதிஃ தென்றும்
பகுத்துக் காட்டியும் மிகுத்துச் செல்வுழி
மேற்சென் றிடித்தும் மேவுதி
மாற்சிறு பருவ மைந்தனென் னயலே.

III. அன்பு.

அன்பே! அன்பே! அழகுசா லன்பே!
என்பே ருளமகற் கியைந்த ரெவிவியே!
இவ்வுல கென்னுஞ் செவ்விய காட்சி
காணிதத் தலைவியே! பாணியா தேற்றி.

5. உன்வய மென்ற னொரோமக வோர்தி.
தன்வய மாவவன் றனைச்செல விட்டிடேல்.
துன்பம் விளைக்குந் தொழிப்புரி யாவணம்

- இன்ப மளிப்ப தெதுவே யாயினும்
எடுத்துக் காட்டியும் அடுத்து நின்றபல்
10. நண்பர் தம்மொடும் நலமுறக் கூட்டியும்
பண்படுத் திடுதல் பாவாய்! நின்கடன்.
உன்மக னருளோ நிறையுமா றவனை
நன்மையாப் போற்றி நாளும்
ஏர்பெற விருத்திச் சீர்பெற வளர்த்தியோ.

IV. துயில்.

- துயிலே! மாதுடர் துணையே! இமையினில்
நயனுற நடிக்கும் நலங்கனி நாரியே!
வருந்திய மனக்குப் பொருந்திய மருந்தே!
விண்ணவர் தமக்கும் மேவரி தாகி
5. மண்ணுல கினர்ச்கு வாய்த்தபே ரமுதே!
ஊக்க முயர்த்தி யாக்க மளிக்குறும்
அம்மையே! சுகந்தரு மனைத்தினுஞ் சிறந்ததே!
இம்மையிற் செம்மைசா லின்ப ளுற்றே!
உன்னைத் தணந்தா ரொருபொழு துய்வரோ?
10. நின்னியல் புணரா நீசரே யிகழ்வார்,
செய்யவ டௌவையாச் செப்புநர் கருத்தென்?
செய்யவ டன்னினுஞ் சிறந்தனை யென்பதே.
இகழ்ச்சியோ விதுதான்? இயம்புதி;
புகழ்ச்சியே யன்றோ? பொருகவற் பகையே!

V. மலர்.

மலரே ! மலரே ! என்மனம் மலர
மலரும் மலரே ! மலஞ்செறி மனமும்
நின்னைக் காண்புறி வின்மல மாகுமே !
மன்னிய பைந்தமிழ் மணங்கூர் மலரே !

5. துன்பப் பேயினைத் தொலைக்கும் பொருளே !
இன்பமே திரண்டோ ரின்னுரு வெடுத்த
தென்னுஞ் சிறப்புட னெழில்கொளு மலரே !
நின்னைக் காண்டொ றும் நெஞ்சங் குதிகொள்
கின்றது ! மகிழ்ச்சி துன்றிப் பொங்கித்
10. ததும்பு கின்றது ! விதும்பலு முற்றேன்
உன்னை மேவி பொருமுத் தங்கொள,
என்னை நோக்கி யிளநகை புரிதியோ ?
மெல்லிய மலரே ! விளம்புதி
புல்லறி வாளனும் பொய்ம்மை யேற்கே.

VI. கடல்.

வாழிய கடலே ! வாழிய கடலே !
உலகினுக் கியைந்த வொருதுணைக் கருவியே !
அலகிலா வருவ மடைந்தோய் ! நிலத்தினை
யாக்கி யன்புடன் காக்கும் பரவாய் !

5. உன்னை யடுத்துவந் துலுநா வாய்களை
நன்னர்ச் செலுத்து நங்காய் ! நின்னிளங்
காதற் றலைவனாங் காழ்நி னானம்

- போத மென்னும் புனிற்றிள மகனான்
உயிர்த்தொகை யோடு பயிர்த்தொகை மகிழத்
10. தாவா விற்பந் தருந்தனித் தாயே !
ஓவா தொல்லென வொலிக்குங் கடலே !
உன்றன் பெருமையு முயர்வுங் கருணையுந்
துன்றுமடி யின்மையுந் தூய்மையும்
என்ற னாலெடுத் தியம்ப வியலுமோ ?

VII. முகில்.

- முகிலே ! மைந்நிற முகிலே ! கடன்மகள்
பயந்த மகவே ! நயந்திவ் வுலகினைக்
குளிர்செய் ததனுநீர்க் குழுவினை யென்றுங்
களிசெயுளு செயய சுருவியே ! அறத்தினுக்
5. காக்கமே ! பொருளிற கரும்பெற்ற னுணையே !
போககரு வாகடப் பொல்லா நோய்க்குநன்
மருந்தே ! நீயெழுந் திருந்துவான் பொழிவது
தண்ணீ ரென்கோ ? தயைமீக் கூர்ந்திழி
கண்ணீ ரென்கோ ? சழைச்சா நென்கோ ?
10. தீம்பா லென்கோ ? தெள்ளமு தென்கோ ?
ஏம்பலுற்றென் னுளமினைத்தென்றுணர்ந்தின்று.
அம்ம ! நீ யொப்புர வாற்றுமா றறிந்தேன்.
எம்மையு மஃதே யென்கட
னெனக்குறிக் கொண்டே நெனக்குறு காட்டே

VIII. மலை.

மலையே ! பல்லுயிர் வாழு மில்லமே !

வறந்த சாலையுந் சிறந்தளி வள்ளலே !

வெருளாக் குறவரும் மருளுங் குன்றமே ! [ய் !

துளக்கமீடு றேற்றமொ டளக்கொணு வளவினா

5. வேனில் வெங்குதிர்க் கானல் பொறுதுளை

மேவுமக் சட்குத் தீவிய குளிர்ச்சி

செய்யுங் குயிற்சிச் செல்வனே ! காதலால்

நையுந் தலைவனும் நற்றலை மகளும்

வரைவிட னாதலின் வரைப்பெய நிளையோ ?

10. மல்லுடை மையினான் மலையென் றனரோ ?

அல்லது நின்றனை யனைவருங் கண்டு

மலைத்திடு வதனா ன் மலையெனப் பெற்றையோ ?

நிலைத்தலை யரசே ! நிகழ்த்துதி

கயலுகள் யாரெனும் நயமகட் கன்னையே !

IX. யாறு.

யாதே ! நிமபுனல் யாதே ! ஓவா

திழுமெனு மோதையி னொழுகிடும் யாதே !

முகிற்குழா முறங்கு நகத்தினிற் பிறந்து

தவழ்தா லுற்று நவமணி யோடு

5. வேழவெண் மருப்புங் சாழகிற் றுணியுங்

கழங்கென வெறிந்து தழங்கொலி மேவிச்

செல்கதி மிகுத்துப் பல்பொழி லோடி

- மரம்பெய்ம் மலர்களை விரும்பி யணிந்து
குளம்பல நிறைத்து வளம்பெந வைத்துப்
10. பொன்னினைக் கொழித்து மன்னுநு நங்காய் !
என்னே நின்விளை யாட்டு! மற் றம்ம !
கொன்னே யொன்றுங் குயிற்ற லொருப்படாய்.
எவர்கிறை செய்நிட ரியற்றினும்
அவர்தமைப் புரக்குநின் னன்பென் சொல்கோ!

X. பரிதி.

- பரிதியே ! விரிகதிர்ப் பரிதியே ! எங்கனும்
ஒளிசெயும் பொருளே ! உல்க மனைத்துங்
களிசெயுநு செல்வக் கடவுளே ! உழுவொந்
தத்தம தொழில்களை நித்தமும் புரியுமா
5. நேவுநற் றலைவனே ! வாவிசேர் தாமரைக்
கிழவனே ! பலர்புகழ் மழவிள ஞாயினே !
அலகிலண் டங்க ளாண்டிடு மரகே !
உலகின் கண்ணே ! உன்னரு ளின்றி
அறமும் பொருளுஞ் சிறிது மியலா ;
10. வானம் வறக்கும் ; நீனஞ் சிறக்கும் ;
ஞான மிறக்கும் ; மானம் பறக்கும் ;
உயிர்க ஞாயங்கும் ; பயிர்க டியங்கும் ;
என்கொல் ? நின் கருணை யென்கொல் ?
நன்குற வாற்றும் நாத ! விண் மணியே !

XI. மதி.

மதியே ! தன்னொஹி மதியே ! வானதி
காட்டும் வெள்ளையங் கமலமே ! இளஞ்சிவநர்
வேட்டி காடொலும் விளையாடு மாமிளர்
குளிர்பெண் டிங்காள் ! நளிகடற் றலைவா !

5. அமுதக் கதிரோய் ! குமுதக் கிழவா !
மதுவுடை மையினான் மதிப்பெய ரினை கொல் ?
அன்றி யறிஞர்க ணின்றனைக் கண்டு
மதித்திடு வதான் மதியென் றனர்கொல ?
தான்மார் வெய்தினும் வான்றனிற் றேன்றி
10. உலகின் புறச்செய வலசந் தானே !
சிதக் கலையோய் ! காதற் கருவியே !
இரவிபா லொளிபெற் றிரவொளி செய்வோய் !
உன் டோல் யாரே அலகினில்
மன்பே யநன்புரி வள்ள லாவரோ ?

XII. விண்மீன்.

- விண்மீ வினங்காள் ! விண்மீ வினங்காள் !
வந்தடஞ் சென்றுழி வள்ளலார் போல
அற்கடன் மான வதிந்தெழு ஞான்று
கலைமதி தணந்த காலை யு மொளிசெய்
5. துலைவின் அலகினர்க் குதவுங் கருவிகாள் !
நில்க் கம்பலத் தேலப் பரப்பு
செயிந்தீர்க் திலங்கும் வயிரமணி யென்கோ ?

- விண்ணெனுங் கடலுண் மேவுமுத் தென்கோ ?
 ிலவான் படத்தி னிகற்புரை வழித்தெரி
 10. கொலமார் கயிலைக் குன்றினொளி யென்கோ ?
 விண்டங்கு வெங்வே றண்டங்க னென்கோ ?
 வானமா மரையிலே மேனனி மி ிரும்
 புனற்றுளி யென்கோ ? புகலுமின்
 மின்நற்கை கொண்டவெண் மினினங் காணே !

XIII. கல்வி.

- தலவியே ! மக்கடங் கண்ணே ! புலவர் தரு
 செலவியே ! மனத்தின் செவ்விய வுணவே !
 கின்னொடு பயிற் றன் மன்னிய மாந்தர்.
 தமக்கும் பிறர்க்குந் தனிப்பே ரின்பங்
 1) கரும்பயி றற்குக் கைக்கூலி போலத்
 தரும்பொரு ளே ! உயர் தகைமுத்தி வித்தே !
 பரந்த பாரினும் விரிந்த வானினும்
 எண்டிசை மின்கனும் பண்டிசை போகிய
 பாவலர் நூலினும் பரிவுடன் மேவி
 10. ஆவலின் வினையாட் டயர்தரு மங்காய் !
 கதுமென நின்னைக் கைப்பிடித் தோர்தமக்
 கெதுவுநன் னுடே ! எதுவுநல் லுரே !!
 ஆகவு மென்கொ லநேகர்
 ஊக மின்நிநா ஞுலப்பவிட் டனரே ?

XIV. பொழில்.

பொழிலே! நறிய்பைம் பொழிலே! தாமரை
வாவியாம் பாங்கியோ டாவலிற் பயில்வோய்!
முநின்மணி மகுடமா நகில்செய் குன்றமா
மருதமண் டபத்து ளாகவீற் றிருக்குஞ்

5. சோலையஞ் செல்லியே! துறமதன் படைக்கலச

சாலையே! மஞ்ஞாநின் றனிகட வரங்கே!

தரியரா யெதிர்ப்பநித் தலைமக்க டம்மை

நிமையள வாம்பொழு தினிசினி தாக

அன்பு கொளுத்துறு மழகுசா ளிடனே!

10. இன்பப் பொருளே! இம்ப ரெந்திய

அனந்த வுலகே! தேனந்து காவே!

பிராரத் காக்கப் பெறுவ தன்றியும்

பிறனாகீ காக்கும் பெற்றியாற் [பரே!

காவெனப் பெற்றையோ? தாவலர்ப் பொதும்.

XV. குரு.

குருவனை; ஞானத் திருவனை; மாந்தர்

தருக்கினைத் தபுக்கு முருக்கினர் தேவனை;

மருள்வழி புகாது தெருள்வழி காட்டுபே

சருண்மொழியண்ணலை; ஆருயிர்த் துணையை;

5. உளமெனு மிருட்டரைக் கொளியுணர் விளக்கம்

எற்றுபு மடவிரு விரியத் துமிப்பான்

தோற்றுமென் னுழை; துக்குணக் குன்றை;

- மன்றமெய்ப் பொருளின் வாய்மலர்க் தருள்பெ
மன்ற வாணனை ; மாசறு மணியை (ஹன்
10. ஆதலெய்த் திருத்தென வோதலைத் தவிர்கலென்.
நின்றுட் புணைகலை சித்தங் கடக்கிய
ஒன்று தம்ம வுயங்குத லெவனோ
பொழிந்துதேன் கமழ்பூப் பொருந்தா
திழிந்தவை விரைந்துழ லியென மாதோ ?

XVI. உடல்.

- அருட்பயிர் தழைக்கு மணிபெறு நன்னிலம் ;
செருட்பயன் பெய்யுஞ் செவ்விய காஞ்சியம் ;
அதுபவ ஞான வையக் கழிநை ;
ததுவறி யார்மடந் தனையெய் வதற்கு ; மந்
5. றுயர்ரெனு மோவிய மொளிந்தா வகைநிழி ;
செயிர்நீ ருடலஞ் சீர்த்தவக் கருவி ;
நல்லற மாமணி ; நாடொறு மிதனை
இல்லற வாழ்க்கை யென்ற சாணையிற்
பிடித்து மாசனைப் பெரிதும் போக்கி
10. பெடுத்தது பயன்கொள வெண்ணுகி ளாது
துறவே சிறத்ததென் றறவே மதிமருண்
கடையகோ மிகவு மரும்பெறல யாத்கையை
கொய்யதா நினைத்துன கொந்து
வறிதே கெடுத்து வெறிபாட் டயர்வலோ?

XVII. நிலன்.

நிலனே ! என் றும் நிலைபேறுடையாய் !
புலனிலாப் புல்லர்ந் பொய்யெனப் புகன்று
லாளா வுலக வாழ்க்கையைத் துறந்து
மாளா நிற்பர் மதிசெட் டையகோ !

5. அகழுகர்த் தாங்கு மரும்பொறை மேவி [னை;
இகழுகர்ப் பொறுக்கு மெழிலுளோர் போன்ற
அதுமாந் திரையோ? அயர்தாமக் கினிய
விதமா நன்னயம் வேண்டுந் புரிசுவை;
ஞாயிறு கோக்கியெந் ஞான்றுந் யுருளுபு
10. பாயிரு விரவும் பகலுஞ் செய்து
மன்னுயிர் புதக்குடி மாண்பும் பெருகாமயும்
பன்னருந் திண்மையும் பருவ முயற்சி
யானவிற் பயத்துமேற் தளர்வின்று
புயலுமா நேவு மியலுமென் னென்கோ?

XVIII. இரவு.

- ஞாயிறு மறைத்தது ; நன்மதி யுதித்தது ;
மாயிரு ஞாலம் மகிழ்வினடங் கிற்று ;
மின்னின விண்மீன் ; துன்னின நன்னிருள் ;
மன்னின மன்தொடும் மாவொளி வினக்கம் ;
5. குவித்தன தாமரை ; அவிழ்த்தன குமுதம் ;
மல்லிகை முல்லை மலர்ந்து கமழ்த்தன ;
கடை குழயின ; கடத்தொலி கேட்டன ;

- கோக மொடுக்கின; குலவின சகோரம்;
கனவு விரும்புக ளளவில்லா யியந்தினர் ;
10. வேலை செய்துந் தோலவழி பெற்றனர் ;
இறுதிக் காலத் துறுதிதோன் றிற்று; அதான்
தேழையேம் போலிய ரின்ப முற்றனர்;
வாழிய விரவோ! வாழிய
ஊழி ஐந்தியின் வுலகின் மேலியோ!

XIX. காலை.

- உலகமா மங்கலதன் தலைவரும் பரிதிகன்
டொல்லெனக் கிழ்த்திசை யொண்முதஞ்சிவந்து
மெல்லெனப் புள்ளொலி வினைத்துப் பாடி.
அலக்கனோன் தின்றி மலர்க்கனி நுகுத்து
5. மாட்சிசேர் பொன்னுடை மகிழ்தக் துடுக்குமிக்
காட்சி யென்னே! காலைப் போழ்துகொல்?
பொன்னுல கேயிலன் மன்னிய தென்கோ?
மன்னுல கிததான் விண்ணுல காதி
மிளர்கின்ற தென்கோ? ஒளர்கின்ற வெங்கடிக்
10. கற்றை மேற்படுகக் காண்டரு பொன்னிறம்
பெற்றதிப் பாரொன்கோ? பிறழ்தருக் தோற்றப்
பொன்மைபிற் தீட்டிய கன்மைசேர் சித்திரப்
படாமென்று மொழிகோ பாவையை
அடாநின்ற ஞாலநா ளந்திப் போழ்தினே?

XX. வளி.

வளியே ! ப்ரக்த வெளியி னுலவுறுஉம்
வளியே ! ஒருகால் வழங்குத லின்றிப்
பக்துவத் தலான்வெளிப் படாவிதை போல்வை;
தக்கவா சிறிது தவற்ற்து மெல்லெனத்

5. தென்றலங் காலாய் மன்றன் மணமளாய்
மக்களின் புறுவா னெக்க வியங்குபு
சாமனா மகளிர் தாமெனப் போலிவை;
மூச்செனப் புகுந்து மூச்செனப் போந்து
மன்னுயி ரனைத்தையும் மன்னனிற் காப்பை;

10. ஞாலத் தனிற்றி நாற்றம் மிக்குழி
யேலவே குறையா யெழுக்கித் தொழிய
மண்டிமேற் சென்று தண்டத் தலைவனை
ஒப்பை! அம் மமம்! உன்போல்
ஒப்புர வாளுரு முளர்கொலிவ் வாயினே?

XXI. இசை.

இசையெனப் பெயரிய வின்பப் பொருளே!
கசைவிளக் கொளிரவா னண்ணிய கெய்யே!
பண்ணொந் தாளம் பண்புற விசைதலான்
இசையென நின்பெய ரியம்பின ரென்ப.

5. அற்றன்று; கொடுமென வாடவர் துறத்தோர்
கற்றென்று மறியாக் கன்மனப் பெண்டிர்
மற்றும்பஃ றீவியன் மன்னிய மாக்கள்

கொடிய விலங்குகள் கடுவுடை யாவுகள்
ஆதிய வெல்லா மேதமின் றடத்தி

10. நின்வயப் படுத்தி நேர்மையி னிசைக்கும்
இயலபிண னன்றோ விசையெனப் பெற்றனை?
கூடார் தம்மையும் கூட்டச் செய்வை;
செவிரின் அமுதே! செவ்விய |னே?
செவ்வமே! என்னெனச் சொல்வெனின் குண

XXII. மனைவி.

கொண்ட தன்வனுக் கெண்டரும் பெற்றி
நாடி யொழுதியும் வாடிய போரத்தத்
துளங்குபிர் வசனங் களங்கமின் றுறாத்தும்
இன்னிசை பாடி மன்னி யருகிருக்

5. தூக்க முயர்த்தியு முறுகவை யுணவிறே
ஆக்க முறுத்து மவன்சொற் கேட்டுத்
தான்மகிழ் வுறுஉந் தேன்மொழி யாட்டியாய்
இல்லறக் கலனை யியக்கும் காணாய்
இல்லிற் படுத்த முல்லையங் கொடியாய்த்
10. துன்பகிருள் போக்கி பின்பவொளி செய்யும்
நந்தா விளக்காய்ச் சிந்தா மணியாய்
இறைவ னளித்த வின்னுயிர்த் தலைவியாய்
இலகுறு மனைவியே பிம்மையிங்
வுலகினைத் துறக்கமா வுறச்செயுந் துணையென.

XXIII. புள்.

புள்ளே ! மென்சிறைப் புள்ளே ! பவ்வகை
வண்ணமும் மேவிய வனப்புடைப் பறவாய் !
எண்ணிய வெண்ணமு. மென்கொலோ? அறியே
தானுமின் புற்றுத் தன்னிசை யதனான் [ன்

5. வனைய வுயிர்க்கு மின்பஞ் செய்குவை;
வேண்டுழிச் செல்வை; வேண்டிக புரிசுவை;
வேண்டா வென்றுந் விழைசெயல் தகைக்குநர்
சுண்டுச் சிலருளர். இன்ப வருவினோய்!
கவற்சிகொண் டுழலுமக் கண்ணிப்புள் மாக்கள்

10. ஐயகோ! நின்னை யருமையிற் பேணார்;
வெய்ய கண்கொடு வீழ்ப்பார்; அநாஅன்று;
கெய்பெய் தட்டுநிற் குய்ம்மணங் கமழ
எயிற்றிடை மென்று வயிற்றின்
இட்டு நாடொழங் கெட்டுலை வாரே.

XXIV. மனிதன்.

இயற்கை யொழுங்கி னினிதுகாண் புறாடம் ய
முயற்சிசால் பொருள்களுண் முதற்பொரு ளாகி
மாண்டரு மனித! இக் காண்டரு முலகிற்
புகைச்சா காடுகொண் டிகைத்தெவ ணேனுஞ்
5. சென்று நிலத்தினை வென்றனை! அநாஅன்று;
கடப்பருங் கடற்புகைக் கலன்கொடு கடத்த
தடுப்பவ ரின்றித் தண்புனல் வென்றனை!

பன்னருக் தீவினை நின்வயப் படுத்தனை !
மின்னினைப் பிடித்து வேலைவாய் குதியால்!

10. காற்பொறி பற்றி மேற்பாய் பெழிஇ
ஒதரு விகம்பி னுமிசென் னைம்பெரும்
பூத மாதிய பொருள்களை வென்றேய்!
வாழிய! மன்னென வயங்குதி
ஊழிந் தெழிந் யுழையும் வென்றோன்.

XXV. மாத்.

அறந்தரு மகாவ னருட்படைப் பெவந்துஞ்
சிறந்து மிளங்குயிர் ! திகரொளி மேனியிர் !
ஆடவர் கொடுமைக் கருமருக் தனையிர் !
நேடியும் கிடையா நின்மலச செல்விமீர் !

- நீ. அன்பு மழுத மின்பமும் மென்மையும்
அளவினிற் கலந்துரு வாகிய மகளிர்காள் !
தளவரும் பேய்க்குக் தண்ணகை மாதிரி !
காண வினிக்குமுடவ காமரு கரும்பளிர் !
பேணிவாழ் குலர்க்குப் பெரும்பே குருகிரி !

10. தும்பை யடிமை துகத்துட் படுக்குந்
செம்மைவிடு தீயர் செல்க கடித்தோ,
ஒத்த வுரிமைகள் சித்தம் மகேதா
மைந்தனோ டெய்தினிர் வாழிய!
பைத்தொடி மீர் ! யான் பாடுவல் பலாண்டே.

XXVI. வரைவின் மகளிர்.

ஆடலு மழ்கும் பாடலுஞ் சான்ற
வரைவின் மகளிர்காள் ! வரைவின் மகளிர்காள் !
இன்னிசைக் குயில்காள் ! பன்னருங் கலைவலிர் !
நுந்தமக் கோர்சொல்; சிந்தை செய்யம்மினே.

5. வாய்ப்பரு நலனெலாம் வாய்க்கப் பெற்றும் [ர்?
என்கொலோ நீவிர் புன்றொழின் மேற்கொண்ட
பொதுமகளி ரென்னுமப் பொல்லாப் பெயரினை
கதுமென வொருவுமின்; கடிமணம் புண்டு [க்
சிறப்பு மகளிராய்ச் சிறப்பினை யெய்துமின்.
10. வீழ்ந்த மகளிர்காள் ! விரைவினி லெழுமின்;
ஆழ்ந்தழி யாதினே யறிகலன் பற்றுமின்,
இற்றை ஞான்றுசில் லெய்யாப் புல்லர்போல்
அருளிலெ னொன்றும் அறையேன்.
மருவிற் றீர்த்துநீர் வாழிய! மாதோ.

XXVII. இல்லறம்.

- விழுப்பஞ் சான்ற வியத்தகு மில்லறம்
ஒழுக்க வியலறி வுறுத்துஞ் சாலையாய்
நன்மை தழைத்து ஞாயக்கொடை நிறுத்தி
மென்மை யரும்பி மேன்மை மலர்ந்தென
5. அன்பு காய்த்துநல் லருள்கனிந் தலகிலா
இன்பநறை பிளிற்று மினியகற் பகமாய்
இலகிடு முன்மை மலையிலக் கன்றோ?

- ஏத்துறுந் தகைய வில்லற மெனுமீம்
மாத்தடந் தேரினை வாழ்க்கையாம் போர்க்களஞ்
10. செலுத்துபு துன்பத் தீயனா யெறிந்து
தொலைத்திட லறியார் துறவு துறவென
நாக்கழிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
மயக்கினும் மாழ்கலீர்! மாந்தர்காள்!
உயக்கமின் தில்லற வொழுகலா றடைமிகே.

XXVIII. அழகு.

- அழகி னியளினை யநுபவித் தறியார்
பழகினர் போன்று பலபடப் பகர்ந்தனர்.
- வண்ணமே வனப்பென வகுத்தனர்; அதான்று;
வடிவே யெழிலென வரைந்தனர்; அதான்று; நற்
5. குணனே கவினைனக் கூறினர்; அதான்று; [மற்
பயனுடைப் பண்பெனப் பரிந்தனர்; அதான்று;
றின்னும் பலவா யியம்பினர்; அவையல,
என்னோ! அழகி னியலம் மம்ம!!
கண்டவர் மனத்தைக் கணத்திற் பிணித்திட
10. டெண்டகு மாசை யெளிதிற் கொளுத்துபு
தன்வயப் படுக்குந் தன்மையஃ தன்றோ?
எல்லா நலனு மினிமையிற் கலந்த
இயல்புமஃ தன்றோ? இன்பஞ்
செயல்வல செவ்வியு மஃதே யன்றோ?

XXIX. காதல்.

இம்மையின் பத்தி னினிய முதலாய்ச்
செம்மையி னிலகுறாஉஞ் சீரிய காதலே!
அனைத்தையுந் தன்வயம் நினைப்பினி லாக்குங்
கடவுட் டன்மை கவின்ற பொருளே!

5. ஆக்கப் படும்பொரு ளல்லா வினாவே!
ஏக்கற்று நின்றவர்க் கெய்திய மருந்தே!
உடையு முனும் நலையுங் குலனும்
ஒவ்வா தாயாய் மொன்று படுத்துவை;
செவ்வே யன்னார்தந் திணிமன மலர்த்துவை;

10. தற்செய லாகத் தனித்தெதிர்ப் படுநனா
இச்சை கொழுத்தி றிசைவுற வவர்மனந்
தம்மைச் சேர்த்துத் தகைபெற யாப்பை,
அம்மவோ! நின்னா லன்றோ
உலகி னெலாபுறா விலகலின் றொழுகலே?

XXX. வணாவு.

இன்ப ஆற்றாய்த் துன்பப் பகையாய்
இவ்வுற வாழ்க்கையி னல்லுயி ரேயாய்க்
காதலின் குறியாய்க் காமரு பிற்கிளை
ஏதமின் ருக்குதற் கேதுவாம் வணாவே!

5. தலைவனுந் தலைவியும் நலமுறு காதலான்
இவ்வழிக் கண்ணே யியறு மென்றுதஞ்
செய்வினை வணாந்து தெய்வ மறியக்

- கோடலான் வகாவெனுங் குறியீடு பெற்றனை;
மனங்கலந் தவகா மண்ணுதல் பற்றி
10. மணப்பெய ரொத்தினை; வாய்ப்பா ரேமமா
நிற்றலிற் கடிப்பெய ருற்றனை மெய்யே.
மெள்ளநிற் கருதினோன்; உள்ளங் களித்தேன்;
உடலுஞ் சிலிர்த்தேன்! ஓகோ!
விடலுரிஇ மெய்ந்த விணர்போ லாதே.

XXXI. கற்பு.

- கற்பென் பதுகலை கல்லாமை யன்று; மற்
றிற்படி கடவா திருத்தலு மன்று;
தீய வழியினிற் செல்வழிக் கணவனை
யேயே யிட்டுதனை யென்னு திருந்து
5. வாழலாப் பூச்சியாய் மன்னுத லன்று;
மாடுபோ லுழைத்துக் கூடி வாழ்ந்து
காலந் தன்னைக் கழித்தலு மன்று;
கனவி சான்றாய்க் கலந்த தலைவன்
மனையற மாட்சியை மாண்புற வகுத்துக்
10. கற்பித்த லானது கற்பாம்; காதலன்
சொற்கட வாதவற் றுநெறி நிறீஇக்
கனவினும் வேறு காளையர் தம்மை
நீனையா திருக்கும் நேர்மையே
யென்று கூறுப மான்றவான் றோரே.

XXXII. மனன்.

- வாழிய மனனே ! வாழிய மனனே !
 ஐம்பொறி யென்னும் பைம்பரி கனிவிவரங்
 துலக பாலரி னுலவித் திரிதியால் ;
 புதியன வற்றுட் கதுமெனப் புகுதியால் ;
5. இனியவிங் வுலகி னிருக்கு மெவற்றுநும்
 மனிதனிற் சிறந்த மாண்பொரு ளில்லை, அம்
 மனிதன் நன்னுள் வயங்கு மெவற்றினும்
 மனனிற் சிறந்த மாண்பொரு ளும்மிலை
 என்று கலைஞரா வியம்பப் பெறுதியால் ;
10. குன்றுறு குரங்கெனக் கூறுவ ரறியார் ;
 நினைத்த விடனெலா நினைத்தவந் நொடியினே
 சென்று சேர்தியால் ; துன்றிய துனையே !
 என்னேநின் விராவு! என்னேநின்
 ஆற்றல் ! என்னுற் சாற்ற லரிதரோ.

XXXIII. கணவன்.

- ஓரிலாட் கோண்முறை யுற்ற தலைவனாய்
 ஏருலா மனைக்கொடி யினிது படர்தா [துக்
 வாய்த்தகொள் கொம்பராய் வான்குணம் பூத்
 காய்த்துப் புகழ்நலக் கனிபயன் மரமாய்ப்
5. பணமணி தன்னைப் பரிவுடன் போற்றும்
 பணியென மனைவியைப் பாதுகாக் குகனாய்த்
 தன்னில் லானேத் தனக்கினை யாய

- தலைவியா மதிக்குந் தன்மை யாளனாய்
வயங்குந னலனோ நயங்கொளுங் கணவன்?
10. மற்றுள மாச மணந்த தையலைச்
சற்றுமரு ளின்றித் தவிக்கிய புரியுநன்
கண்ணவ னோவக் காத்தி தனக்கு?
புண்ணவ னென்றே புதல்வர்
மேதகு பொருளிய லோதுர வோரே.

XXXIV. வாய்மை.

- வாய்மையே! சிறப்பொடு மாட்சிசேர் குணனே!
மேற்கோ ளெவற்றினும் மேற்படு மியல்பே!
உள்ளது சொல்லலா முண்மையே! சிறிதும்
வேறுபா டிரையா மெய்ம்மையே! மாந்தர்தம்
5. ஒவ்வோ ருறுப்பு மோரணி கலனை
வெவ்வே ருகச் செவ்வே யுடைத்து ;
கண்ணும் வாயும் நண்ணுங்கொ லணிகலன் ?
கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மென்ப,
வாயினுக் கருங்கலம் வாய்மை யென்பல்.
10. அறமெனுங் கடவு ளாணிதரு முடியே!
பிறவுயிர் தமக்குப் பெட்பொடு நன்மை
விளைத்தற் கோவினின் னளத்தல் நேரிதோ?
என்னணம் பொய்ம்மெயாத் துன்னும்
நன்றுந் தீது மொன்றில வாகவே?

XXXV. காமம்.

- காமமே! சுடுதிக் காமமே! கடல்கூழ்
 பூமியிற் றோன்றிய புகையின் கொடியே!
 பற்றென் கணிகையர்ப் பெற்றதாய்க் கிழவியோ!
 அயிவி னொளியினை யறவே மறைக்கும்
5. மரசின் படலமே! பாசத் தளையினைப்
 பூட்டி யாட்டிடும் பொல்லாப் பேயே!
 வழிமறித் தடிக்கு மிழிதொழி லாளர்போல்
 விழிமருட் டிக்கொடு வினெறிச் செலுத்தினல்
 லுள்ளத் துறுபொருட் பொள்ளெனக் கவர்வோ
10. நின்கையிற் பட்டு நிருபரெத் துணையரோ [ய்!
 நன்கழந் துறந்தனர்; நங்கைய ரெனையரோ
 ஈன மெய்தினர்; ஞான முனிவரர்
 மேனிலை குன்றினர்; வேறென்?
 நினைத்திக் குணனே! நினைத்தலுக் கீதே.

XXXVI. வெகுளி.

- வெகுளித் தீயே! வெகுளித் தீயே!
 துறக்கும் மனத்தையும் கறக்குங் காற்றே!
 உற்ற குணக்கல னெற்றுஞ் சுறவமே!
 உடற்பெரும் புறம்பினின் துடன்றெழு மாவே!
5. தென்னிய வயிவின குள்ளத் தடத்தையும்
 பொள்ளென வழக்கும் புல்லிய கடாவே!
 வீட்டுதூல் வலனாயு மாட்டிடும் பேயே!

- சேர்ந்தார்க் கோறல் சார்ந்த சினைமே !
 தீயலாக் காணிற் சேயரா யொதுங்குக
 10. என்ற முதுமொழி நன்றென் வோர்ந்தனென் ;
 நீயுந் தீயோய் தூயை யல்லையாஃ;
 ஆதலின் விலகிப் போதுவல் யானும்.
 நன்னெயி யொரீஇப் புன்னெயிச்
 செலுத்துந் தன்மைய சிறுபைத் தியமே !

XXXVII. மயக்கம்.

- மயக்க விருளே! மயக்க விருளே !
 தியக்க மென்னுஞ் சிறையகப் படுமுனிர்
 தப்பியே காவகை தகைக்குறுங் கதவமே !
 ஒப்பில்வான் மணியென வொளிநுங் குரவர்
 5. செப்புயர் மாற்றச் செங்கதிர் தோன்றலும்
 புல்லிய நுளக்குகை புகுதுங் கூகாய் !
 நல்ல நெறியினை நாடுபு மாணவர்
 செல்லுழிக் குழறுந் தீயையால்! உறுதிக்
 கொடியி னுதவி கூட்டிநிற் களைகுவல்.
 10. பொய்ம்மெய் யாகவு மெய்பொய் யாகவுந்
 தருபொலா முகூரமே! தனித்தெருட் ருசியூ
 நெருவுமா துன்னை யறக்கிழிப் பல். எனை
 மெய்ப்பொருட் டலையின் விலக்கினுந்
 துய்ப்பல் வட்டையிற் துன்னுமான் குமளியே!

XXXVIII. நூல்.

சீலஞ் சிறந்தொளிர் நூலென் பதுதா
 னியற்கைப் பொருள்களி னினிய காட்சியாம்
 பெயற்கார் குழீஇமழை பெய்தலுங் கற்றோ
 ருள்ளச் செறுவி னுறுவிதை முளைத்துத்

5. தள்ளரும் பபிராய்த் தழைத்துக் கவியெனுங்
 கதிர்க்குலை யின்று கவின்றோடர் நிலைப்படு
 முதிர்ச்சிசால் புலவர் முற்களஞ் சென்றவட் [ல்
 சொல்லினி தாய்ந்தபின் ரொகுத்துய்த் திட்டந
 வில்லமே யன்றோ வென்போ வியர்க்கு?

10. மாணவர் மனக்குடி பேணுபுத் தகமும்
 பாவல வண்டர் படிதே மலரும்
 ஆவலி னாடுநர்க் கன்புறு பொழிலுங்
 கனிவுசேர் காரண குருவும்
 பணுவ் லென்னப் பகருமஃ தன்றோ?

XXXIX. மாணவன்.

தந்தைக் குதவுந் தனிமகன் போல்
 வந்தைக் களத்தின் மேதக வெய்தியுந்
 தலைவனை விழையுந் தலைமகள் புரையக்
 கலைவலா சாணைக் கண்டுகளிசிற்றந்தும்

5. உருவைவிட் டகலா வெண்ணிழ லொப்பக்
 குருவை யடுத்துக் குற்றேவல் செய்தும்
 பாமனை வழிபடுஉம் பத்தன் மானக்

ஞாவனை மனத்திற் கொண்டு துதித்துங்
கார்பெயச் செழிக்குங் கழனி கடுப்ப

10. ஏர்பெறு மவன்சொலை யினிதுள மடுத்தும்
அரசற் கிறையிடு மவன்குடி யியையப்
பரசுபு நற்பதம் பைம்பொன் கொடுத்தும்
மன்னுந னேநன் மாணவ
னென்ன வகுத்தன ரியல்புணர்ந் தோரே.

XL. தொழில்.

மன்பே ருலக மண்டிணி ஞாலத்
தன்பின் வணங்கி யாற்றலா னன்றே
தொழிலெனப் பெற்றனை? விழுமிய துணையே!
துன்றன் சிறப்பை துனித்தறி கிலர்சில

5. ரொன்றவி லுரைபல வுரையா நின்றனர்.
ஓவா விலம்பா டுறினும் புன்றொழில்
ஆவா கொடிதென் றறிந்து தான்றனி
நன்றொழில் புரிதலே நன்று. இது நிற்க.
மற்றினி யொருவன் மகிழ்ந்துமேற் கொண்ட
10. தொழிலினைப் பிறர்கா மிழிவேனக் கூறினுங்
கைவிட லீயான் கருந்தொழின் முடிக்குமேல்
மெய்வலி யொடுமவன் வீற்றுவள முடையான்
ஈகொரு தலையென் றியம்புவர்
மூதறி வுடைய முத்தமிழ் வாணரே.

செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

அருட்பயிர்	... 21	தந்தைக்குத	... 36
அழகினிய	... 29	துயிலே	... 13
அறத்தரு	... 27	தீலனே	... 22
அறிவே	... 12	பரிதியே	... 17
அன்பே	... 12	புள்ளே	... 26
ஆடவ்	... 28	பொழிலே	... 20
இசையெனப்	... 24	மதியே	... 18
இம்மையின்	... 30	மயக்கவிரு	... 35
இயற்கை	... 26	மலரே	... 14
இன்பஆம்	... 30	மலையே	... 16
உலகமா	... 23	மன்பேருல	... 37
எங்கனும்	... 11	முனிலே	... 15
ஓரிலாட்	... 32	யாரே	... 16
கல்வியே	... 19	வனியே	... 24
கற்பென்பது	... 31	வாய்மையே	... 33
காமமே	... 34	வாழியகட	... 14
குருவளை	... 20	வாழியமுள்	... 32
கொண்டதலை	... 25	விண்மீ	... 18
கேலஞ்சிறந்	... 36	விழுப்பஞ்	... 28
குடியிது	... 22	வேருவித்தி	... 35

